

1891-06-18

AFSENDER

Rasmus Christiansen

MODTAGER

Emil Hannover

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Dateringsbegrundelse:

Datering i brev

Generel kommentar:

Afsendelsesstedet Komigjen-Kro
ligger ved Langesø, Odense.

Afsendersted:

Odense, Langesø

Omtalte personer:

Alice Hannover

Karl Madsen

Arkivplacering:

Den Hirschsprungske Samling

DOKUMENTINDHOLD

Rasmus Christiansen har til sin glæde modtaget brev fra Emil Hannover, selvom denne er travlt optaget for tiden, bl.a. er en onkel død, og Christiansen udtrykker sin sympati. Christiansen fortsætter til en beretning om vejret på Fyn, hvor han opholder sig, og fortæller om nogle malerier, han har fundet på en lokal præstegård. Han beskriver billederne, hvoraf et øjensynlig er et venetiansk portræt, et andet et nederlandsk landskab, mens de sidste to med bibelske motiver er af en ringere kunstnerisk kvalitet. Han ser frem til at læse Hannovers anmeldelse af den igangværende rokoko-udstilling i København, og han vil sørge for at se udstillingen, hvis Hannover fortæller, at den er god. Afslutningsvist i brevet advarer han Hannover imod at udgive en for kritisk anmeldelse af Karl Madsens bog.

TRANSSKRIFTION

Komigjen-Kro

18de Juni 1891

Kjære Hannover!

Tak for Deres lange Brev, som jeg modtog ligesom jeg havde afsendt de Linier, som De formodentlig nu har modtaget, angaaende Deres Afhandlinger. Grunden til, at jeg bad Deres Kone skrive, var nærmest, at jeg ikke turde gjøre Regning paa Deres Tid, som jeg veed er meget beslaglagt, vilde kunne strække til til[sic] et Brev til mig, og jeg er naturligvis derfor dobbelt glad over at dette alligevel har været tilfældet. Efter at have læst Deres Brev, kan jeg saa godt sætte mig ind i det Tab, som Deres Onkels Bortgang maa være for Dem, men jeg havde jo kun set ham hos Dem en enkelt Gang, og derfor antog jeg ikke, at Forholdet var af den Natur, som De antyder i Deres Brev. Det er jo for resten den gamle Historie med at man først lærer at

[2]

vurdere et Gode, efter at man har mistet det, parret med en lille Smule

Samvittighedsnag over at man mange
Gange ikke har skjønnnet paa det, mens
man havde det.

Hvad Vejret angaar, kan jeg
egentlig ikke klage her paa Fyen. Ganske
vist har der været nogle stygge Dage med
Blæst og Kulde, men gjennemgaaende
har jeg ikke mærket meget til det, da
jeg bor i Skoven, hvor der er Læ for Vinden.
I det sidste Par Dage har der imidlertid
været et dejligt mildt Graavejr, saa jeg haaber
nu paa nogen Forandring til det bedre.
Jeg har herovre faaet fat i nogle gamle
Billeder, som havde forputtet sig i en Præste-
gaard her i Nærheden og hvoraf et Par
frembyder en Del Interesse. Det ene er
et Portrait af en eller anden venetiansk
Raadsherre fra det 16de Aarhundrede
malet med en betydelig Virtuositet, naturlig-
vis parret med en Del Routine, men den

[tilføjet i venstre margen:]

se Bagsiden af Brevet

[3]

gyldne Lød i Hudfarven staar meget smukt
til den store pibede Krave. Det havde en
Gang været under en eller anden Bandits Behand-
ling, som havde oversmurt Baggrunden og
da navnlig Kraven med en smudsiggraa
Stenfarve, men efterat det er lykkedes mig at
faa det vasket og skrabet af, saa præsenterer
det sig nu igjen nogenlunde med sine
oprindelige Farver. Det er ligesom de andre malet
paa Egeplader. De andre ere af nederlandsk
Oprindelse, ihvertfald det ene som ser ud til
at være en Kobberplade som er overført paa
det med hvid Farve præparerede Egetræ saa-
ledes, at det præsenterer sig som et Kobber-
stik som saa ved adskillige Ferniseringer
har antaget en ret smuk gulgrønlig Tone.
Det forestiller forskellige hollandske Krigsskibe

for fulde Sejl, ganske fortræffeligt tegnede
og minutøs i alle Detailler. Det er det
bedst bevarede, ligesom jeg ogsaa regner det
for det interessanteste. De andre to ere
Oliemalerier og forestille henholdsvis Moses
som optages af Floden og Englens Forkyndelse

[4]

for Hyrderne ved Bethlehem. Disse ere imid-
lertid ikke af nogen stor Kunstværdi. Billeder-
ne have i sin Tid tilhørt en rig Godsejer her
paa Fyn, som havde kjøbt dem og en
Mængde andre, (som i sin Tid solgtes ved
Auktion) paa sine Rejser i Udlandet, navn-
lig Italien.

[gengivelse af maleriet
i Christiansens streg]

Er Rokkoko-Udstillingen
god? Jeg glæder mig til
at se Deres Anmeldelse,
og jeg vil naturligvis gjerne
ind og se den, inden den
lukkes, hvis det er Umagen
værd?

Artiklen om at samle
paa Bøger maa rigtig
være et Emne for Dem;
men pas alligevel svært
paa naar De skriver Anmeldelsen af Karl
Madsens Bog. Det er altsaa svært at være
retfærdig imod noget man er forud ind-
taget imod. Er De vis paa at der alligevel
ikke er mere end den ene Ondskabsfuld-
hed der i Deres Anmeldelse, som De omtaler?
Til Slut venlig Hilsen til Dem og Deres
Kone fra Deres hengivne
R. Christiansen.

[i venstre margen:]

Høien har i sin Tid, gennem en Befuldmægtiget budt en høj Pris for disse
Billeder, medens den nuværende Besidder var Præst i Slesvig, men saa
kom Krigen og

lagde Hindringer i Vejen for Salget.

Königsberg - Koro

18^{de} Juni 1891

Kjære Hannover!

Tak for Deres lange Brev, som
jⁱ modtog ligesom jⁱ havde afsendt de
Linnier, som De formodentlig nu har
modtaget, angaaende Deres Afhandlinger.

Grunden til, at jⁱ bad Deres Kone, ^{hvis}
var nærmest, at jⁱ ikke turde gjøre Rege-
ring ^{paa} at Deres Tid, som jⁱ ved er meget
beslaglagt, vilde endnu strække til til et
Brev til mig, og jⁱ er naturligvis derfor
dobbelt glad over at dette alligevel har
været Tilfældet. Efter at have læst Deres
Brev, kan jⁱ saa godt sætte mig ind
i det Tab, som Deres Onkels Dødsang
maa være for Dem, men jⁱ havde jo
enig set ham hos Dem en enkelt Gang,
og derfor antog jⁱ ikke, at Forholdet var
af den Natur som De antyder i Deres
Brev. Det er jo forresten den gamle
Historie med at man først lover at

vindere et Gode, efter at man har
mistet det, parret med en lille Puvile
Sammittigheds sag over at man mange
gange tre har skjønnet paa det, mens
man havde det.

Hvad Vejret angaar, kan jeg
egentlig ikke klage her paa Fyen. Ganske
vist har der været nogle stygge Dage med
Blest og Kilde, men gennemgaaende
har jeg ikke mærket saa meget til det, da
jeg bor i Kroen, hvor der er Lee for Vinden.
I det sidste Par Dage har der imidlertid
været et dybt mildt Graavej, saa jeg haaber
nu paa nogen Forandring til det bedre.
Jeg har herovre faaet fat i nogle gamle
Billeder, som havde forpintet sig i en Prestes
gaard her i Nærheden og hvoraf et Par
freembyder en Del Interesse. Det ene er
et Portrait af en eller anden venetiansk
Raadsherre fra det 16^{de} Aarhundrede
malet med en betydelig Virtuositet, naturlig-
vis parret med en Del Routine, men den

gyldne Lød : Hvidfarven står meget smukt
til den store pibede Krave. Det havde en
farg varit under en eller anden Bandits Behan-
ling, som havde oversmurt Baggrunden og
da navnlig Kraven med en smudsig graa
stenfarve, men efterat det er lykkedes mig at
faa det vasket og skrabet af, saa præsenterer
det sig nu igjen nogenlunde med sine
oprindelige Farver. Det er ligesom de andre malet
paa Egeplader. De andre ere af nederlandsk
Oprindelse, ihvertfald det ene som ser ud til
at vare en Kobberplade som er overført paa
det pved hvid Farve præparerede Egetre saa-
ledes, at det præsenterer sig som et Kobber-
stik som saa ved adskillige Færmisninger
har antaget en ret smuk gulgrønlig Tone.
Det forestiller forskellige hollandske Krigstokke
for fulde Sejl, ganske fortræffeligt tegnede
og minutios : alle Detailler. Det er det
bedst bevarede, ligesom jeg og saa regner det
for det interessanteste. De andre to ere
Olie-malerier og forestille henholdsvis Moses
som optages af Floden og Englands Forgyndelse

for Thyderne ved Bethlehem. Disse ere imidlertid ikke af nogen stor Kunstværdi. Billederne have i sin Tid tilkøbt en rig Godsejer her paa Fyn, som havde kjøbt dem og en Mængde andre, (som i sin Tid solgtes ved Auktion) paa sine Rejser i Udlandet, navnlig Italien.



Er Rokoko-Udstillingen
god? J. glæder mig til
at se Dens Anvendelse,
og J. vil naturligvis gjennem
ind og se den, inden den
lukkes, hvis det er umagen
værd?

A stillen om at samle
paa Bojer maad rigtig
vare at Emne for dem;
men pas alligevel overt;

paa naar De skriver Anmeldelsen af Karl
Madsens Bøg. Det er altid værdt at være
retfærdig imod noget man er forind ind-
taget imod. Er De vis paa at der alligevel
ikke er mere end den ene Oudsælsfuld-
hed ~~der~~ i Deres Anmeldelse, som De omtaler?
Jeg slutt venlig Hilsen til Dem og Deres
Kone fra Deres hengiven

R. L. Whitney